Ч. 8 Четвер 13 (25) січня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Сойм краєвий.

7. Засіданє з дня 23. січня 1894.

Між відчитаними на початку засіданя петициями була й петиция львівскої „Рускої Бесіди“ о субвенцию для руского театру стоячого під зарядом сего товариства.

З порядку дневного відослано до комісий справозданя Виділу краєвого: о успіхах дотеперішних робіт меліорацийних; о адміністрациї фондом позичковим на будову касарень для войска за рік 1893 р.; о замкненю рахунків фонду індемнізацийного за 1892 р.; з діяльности на поли промислу краєвого; з краєвих шкіл рільничих в Городенці, Ягольници і Кобірницях, з нових шкіл рільничих, які мають заснувати ся та о школї управи льну в Городку.

Громадї Порохник, повіта ярославского, дозволено побирати оплату громадску від напитків спіритусових, пива і меду до кінця 1895 р.

Пос. Єнджейович мотивував своє внесенє в справі конкуренциї церковної, до котрої мали би причиняти ся також і ті католики, що не мешкають в парохії, але мають там свій недвижимий маєток. Бесідник доказував, що від 1866 р. аж до 1874 р., т. є. до часу виданя законів віроісповідних потягано до оплат конкуренцийних всїх, що в дотичний парохії мали недвижимий маєток, без взгляду на то, чи они там мешкали. Закон же з 7 мая 1874 р. постановляє, що загал католиків того самого обряду мешкаючих в парохії становить громаду парохіяльну, а консеквентно постановляє дальше, що „на случай потреби належить на членів громади парохіяльної наложити датки конкуренцийні, т. є. податки“. З того вийшло ясно, що ті, котрі мають в громадї недвижимий маєток, але в нїй не мешкають, не суть обовязані до конкуренциї. Мимо того давна практика тревала й дальше, а коли внаслїдок того прийшло до процесів, то Трибунал адміністрацийний рішав завсїгди в користь позиваних. Бесїдник ставить длятого внесенє: „Взиває ся ц. к. правительство, щоби вистарало ся в дорозї законодатній о зміну закона державного з дня 7 мая 1874 (В. з. д. ч. 50) в тім напрямі, щоби в силу закона краєвого могли бути втягані до конкуренциї церковної також католики дотичного обряду, що не мешкають в парохії, коли в єї окрузї мають недвижиме майно“. — Внесенє відослано до комісиї адміністрацийної.

Пос. Жардецкий мотивував слїдуюче своє внесенє в справі зміни закона дорогового: Поручає ся Виділови краєвому, щоби предложив проєкт зміни закона дорогового на сих основах: 1. До будови і удержаня доріг громадских задержують ся престациї в натурі. — 2. Підставою до виміру престациї в натурі як для громад так і для обшарів двірских буде висота оплачуваних податків безпосередних. Оплачуючий низше 2 зр. податку має відробити один день або вартість дня робочого оплатити. — 3. Кождому з обовязаних до відробленя престациї вільно оплатити ту престацию або частинно або в цїлости готівкою. — 4. Рада повітова для свого повіта означає що року вартість дня робочого. — 5. Будова і удержанє мостів належить під безпосередний заряд виділу повітового. — 6. Обовязок обшарів двірских видавати материял, о скілько пересічна вартість того материялу не перевисшає в однім роцї 5 проц. додатків до оплачуваних обшаром двірским податків безпосередних, цїлком зносить ся. — 7. До фонду повітового доріг дромадских впливають: а) квоти оплачувані яко 3 проц. додаток до податків безпосередних (як доси) і б) сплата за престациї в цїлости або в части не відроблені. — Внесенє відослано до комісиї дорогової.

Пос. Єнджейович мотивував внесенє: I. Взиває ся Виділ краєвий: уложити проєкт до закона о примусовім нищеню хруща маєвого і предложити сей проєкт на найблизшій сесиї соймовій. II. З причини, що головний рій хруща маєвого припадає в сїм роцї, а закон о нищеню так скоро не може війти в жите, поручає ся Виділови краєвому, щоби видав обіжник до всїх обшарів двірских і громад, а заразом до правительства, щоби на основі §§. 50 и 56 закона лїсового поручив властям повітовим нищити хрущі маєві підчас рійки в 1894 р. — Внесенє відослано до комісиї господарства краєвого.

По сїм слїдувало перше читанє внесеня пос. **Поточка** о засадах, на яких має бути опертий закон ловецкий. По короткім умотивованю єго відослано внесенє до комісиї адміністрацийної.

Після справозданя комісиї петицийної відослано петициї: міста Рогатина о заведенє поправних варстатів суконничих, для кушнїрства і гарбарства; міста Затора о заснованє школи кошикарскої: о заведенє округів санітарних в Чорнім Дунайци, Коростенку над Дунайцем і в Великих Очах — до Виділу краєвого з порученєм розслїдити справу і полагодити їх відповідно.

При доповняючих виборах вибрано до комісиї податкової: Фрухтмана, Роґойского, Ст. Стадницкого і Шелиского; до комісиї зелїзни-

---

8)

Похатник.

(Повість з американьского житя — О. Руппіюса.)

(Дальше).

Тамтой другий схопив ся на рівні ноги і розложив руки. — От, бачиш — каже він приступивши близше до свого товариша — було би вже майже все в порядку. Тоту малу, чорну кітку на фермі Еліота зловив я вже на сильце, она піде зі мною на північ, я там з нею оженю ся і она стане місіс [1]) — а тром своїм братам, здоровим хлопцям, котрі варті бодай яких тисяч долярів, нарозповідала єя она вже тілько о величавости Ню-Йорку, де они всі стануть панами, що они також підуть за мною, скоро лиш свисну.

Зайферт подав ся наперед і слухав. — Отже пан Бакер оженить ся з чорною, і она тому вірить? — відозвав ся він та розсьміяв ся на весь голос.

— Будь-же осторожний! — упімнув его тамтой кивнувши рукою. — А чому-ж би не не мала вірити? Я ще не видів елеґантнїйших рук, як у неї, а при тім і таких пухких; та й она сама знає, що в нїй сидить. За ню можна буде виторгувати напевно яких 1500 долярів.

— Ну, а длячого-ж не братись дальше до дїла?

— Раз длятого, що потребуємо до того більше гроший, як маємо тепер і треба ще о них постарати ся, а по друге — Бакер тут притих, а на єго лици проявили ся слїди якоїсь підлої похоти — а по друге, я би хотів за той час усмирити ще й другу пташку, котра саме що вилїзла із шкаралупки та залетїла в гнїздо.

— Чи також спекуляция на гроші?

— Ледви, то дівчина иншої породи.... Я би таки готов з нею оженити ся, коли-б вже не було иншої ради, а тогди дав би їй в дарунку, яко відшкодованє, тоту чорну разом з трома єї братами.

— Красний плян, нема що казати! — відповів Зайферт і кинув недогарок циґара в огонь — було би чому дивувати ся, коли-б він удав ся, а тогди я благословив би своє знакомство з вами та сесю подорож. Ви, як видко, полюєте тепер на чорну і білу зьвірину в однім лїсї. Тут бодай веселїйше, як волочити ся так, як я, то раз в дїрі, що називає ся містом, то знов по всїх тайних закутках, і не мати иншого вигляду, як лиш ще довше так жити. Може би ви мене приймили до спілки і для відміни познакомили з якими родинами з иньших сторонах?

— Майте-ж раз розум Зайферте, коли маємо взагалі разом і дальше трудити ся! — сказав Бакер і зморщив брови. — Мене тут мають за плянтатора з полудневих сторін держави; яко такий познакомив ся я сего лїта в Саратозї з кількома родинами, що там були, а тепер, від коли ми тут приїхали, відновив я ті знакомости. Нікому й не снить ся, що я з північних сторін, або що я стою з вами в яких небудь зносинах. Лиш таким способом буде можна завести поплатну гру в однім місци; ви будете держати банк, а я зможу притягнути грошевих людей, хоч би лиш тим, що кину деяке слово, мов би я хотів там трохи розірвати ся — а попри то буду ще міг в найневиннїйший спосіб роботи добрий інтерес з малої гри в карти — сама стукалка вчера ішла аж на 200 долярів, а то все в мою кишеню. Коли-б не то, що мене тут нїхто не підозріває, то ледви чи той жовтодзюбий сів би був зі мною грати.

— Не знаю, чи він що не покмітив! — відповів Зайферт чіхаючись в голову, — бодай так кидав ся та лютив ся, коли програв, і так викрикував, що того не зробив би нїякий порядний грач на всході.

— Я волію таких людей, як тих, що вічно спокійні — сказав Бакер — бо ті, що дивлять ся з боку, рідко стають по сторонї того, що робить галабурду; зато ті, що сидять тихо, можуть одним слівцем до присутних кинути на грача підозрінє на цілий вечер. Але як ми зможемо довести до кінця нашу спекуляцию на муринів, коли не будемо держати єї від себе здалека, щоби не звернути на себе підозріня, також не знаю. Коли-б я вас, досить вже звістного грача, познакомив з якими родинами, то чорти взяли би що найменше весь мій кредит.

— А доки-ж має ся тягнути ваша найно-

---

[1]) Mistress, читає ся „місіс“ а значить „панї“.

чої: Коритовского, Лепартовича, Сенковского і Здислава Скшиньского.

Наконець відчитано: внесенє пос. Торосевича о визначенє 3.000 зр. на місиї католицкі; внесенє пос. Меруновича о примусовій асекурациї від огню; внесенє пос. Ольпиньского о сталу запомогу для вдови по рускім поеті Маркияні Шашкевичу.

Збори „Рускої Бесїди" у Львові

відбули ся минувшої суботи при досить численній участи членів.

Після уложеного порядку нарад наступили по собі справозданя: секретаря, господаря, касиера, референта театрального і комісиї контрольної, а відтак вибір нового виділу і внесеня членів.

Секретар п. Гриневич розповів, які зміни в складі виділу зайшли в часї минувшого року. Деякі члени виділу задля недуги або від'їзду зі Львова не могли повнити своїх обовязків і для того на їх місце вступили заступники виділових. Виділ відбув 34 засїдань, на котрих переважно раджено над справами театральними. Члени виділу виїздили від часу до часу до трупи театральної на провінцию. Виділ дбав о розвій житя товариского і длятого спільно з „Бояном" і „Клюбом Русинок" устроював сходини і забави членів товариства.

Господар о. Темницкий представив оборот грошевий від 1 цвітня 1893 р. (від часу послїдних загальних зборів) по день 15 січня 1894 р. Доходу було 1.436 зр. 69 кр., а то: з минувшого року остало 160 зр. 61 кр., вкладки членьскі принесли 706 зр. 40 кр., оплати за білярд 232 зр. 51 кр., оплати за карти 183 зр. 57 кр., оплата за канцелярию театральну 120 зр., відпренумерованє ґазет 33 зр. 60 кр. Розходи за той час винесли 1.295 зр. 39 кр., а то: чинш за льокаль по конець марта с. р. 597 зр. 50 кр., платня служачому 211 зр. 90 кр., нафта 123 зр. 70 кр., передплата ґазет 174 зр., опал 55 зр., карти 51 зр., инші видаткі адмінїстрациї 82 зр. — До товариства палежало 116 членів (прибуло нових 17 членів). Деякі члени залягають з вкладками, а ті залеглости дійшли досить значної суми, бо 149 зр.

Касиер Петро Огоновский орудував фондами театральними. Приходу було 22.119 зр. 3 кр., а зложились на се: субвенция краєва 7250 зр., з представлень театральних в І. півроцї 6721 зр. 25 кр., в II. півроцї 7980 зр. 42 кр., останок з 1893 р. 167 зр. 36 кр. Сума розходів була 22.845 зр. 57½ кр., тож остає недобір 726 зр. 54½ кр. Головні позициї розходів такі: ґажа трупи театральної 15.205 зр. 50 кр. (в І. півроцї 8.365 зр. 50 кр. в II. півроцї 6840 зр.); кошти представлень 3.428 зр. 69 кр. (в І. півроцї 1.445 зр. 20 кр., в II. півроцї 1.983 зр. 49 кр.); перевіз трупи 1.290 зр. 23 кр.; закупно інвентаря від п. Біберовича 500 зр., а направа старого і докупно нового 195 зр. 65 кр.; репертуар театральний 572 зр. 89 кр., друк афішів і білетів 712 зр. 59 кр.; дорога артистів 118 зр. 50 кр., видатки відпоручників виділу 63 зр. 45 кр., кошти канцелярийні і адмінїстрациї 601 зр. 15 кр., податок 63 зр. 21 и пів кр., дрібнїйші видатки 93 зр. 71 кр. (н. пр. похорони Парадюка 20 зр., запомога для сиріт по Стефураках 15 зр.).

Маєток „Рускої Бесїди" збільшив ся о 288 зр. 34 кр., так що тепер виносить 5.353 зр. 13 кр.

Фонд емеритальний руских артистів виносить 1.578 зр. 95 кр.; в минувшім роцї побільшив ся о 75 зр. 40 кр.

Референт театральний п. Вахнянин представив стан нашого театру від часу, коли Руска Бесїда перепяла єго під свою управу. Виділ заняв ся передовсїм орґанїзациєю самої трупи. Трудности були значні і коштували не лиш богато заходів, але в рівній мірі і матеріяльних средств, так що товариство в першім півроцї попало в значний дефицит. Нинї персонал артистичний по можности скомплетований. Нові сили вже вироблені; скомплетовано також хори і тепер персонал артистичний складаєсь з 28 людий, побіч 8 стало запятих музикантів разом з капельмайстром. Артистичну управу штук народних віддано п. Костеви Підвисоцкому, опереток п. Стечиньскому, а адмінїстрацию театру від цьвітня мин. року членови виділу п. Ґуляєви, котрий з всею совістностию і з всяким пожертвованем занимає ся внутрішним господарством театру. В першім півроцї мин. року давав театр представленя в Коломиї, Долинї, Самборі, Сяноцї, Хирові, Устріках і Перемишли, а в другім півроцї в Яворові, Любачеві, Сокали, Камінцї струмиловій, Львові і Бродах. Репертуар театральний доповнено дуже значно, іменно народними штуками україньскими, як н. пр. Циганка Аза, За двома заяцями, Чабан, Не ходи Грицю, Утоплена, Зайдиголова, Рябина, Украдене щастє, Катря Чайківна, Мужичка. Однакож мимо всего прийшов виділ до того сумного пересьвідченя, що театрови не достає ще богато дечего, а то не лиш що до сил артистичних до виведеня чисто драматичних представлень, але і що до декораций та костюмів. То все, що переняв виділ від давнїйшої дирекциї єсть так недостаточне або так дуже ушкоджене, що заходить потреба виложити на ту цїль в недалекім часї дуже значні суми. Конечність відновленя декораций і ґардероби стаєсь тим наглїйшою, що виділ Рускої Бесїди загадав в часї вистави краєвої в 1894 р. в окремім будинку, який має станути коштом товариства недалеко площі вистави, давати через кілька місяців представленя. Виділ хотїв би, щоби наш театр гідно представив ся як перед своїми так і чужими, тож і задумав віддати на час вистави артистичну управу п. Кропивницкому, а до трупи театральної заанґажувати нові сили або постаратись о як найчисленнїйші дебюти наших україньских артистів. Хоч перший рік власної адмінїстрациї замикаєсь дефіцитом, то помимо того виділ Рускої Бесїди не може відступити від дальшого веденя сцени під власною управою, бо має повну надію, що лиш тою дорогою досягне заложену собою цїль: зорґанїзувати театр руский відповідно до вимог часу і піднести штуку драматичну на достойну уровень.

В імени комісиї контрольної п. Врецьона здав справу, зазначивши, що рахунки, ведені дуже точно і старанно, годять ся. При тім комісия контрольна заявляє бажанє, щоби замикати рахунки з кінцем грудня, так, що рік адмінїстрацийний зачинав би ся з днем 1-ого січня.

Над відчитаними справозданями вивязалась дискусия. Піднесено, що виділ „Рускої Бесїди" повинен старати ся о більше розбуджене житя товариского, о придбанє більшого числа членів і о стягненє залеглостий вкладкових. Для адмінїстратора театру п. Ґуляя заявили члени однодушно повне признанє і подяку та поручили виділови повідомити п. Ґуляя письменно о тій ухвалї.

При обговореню справ театральних піднесено деякі добрі і злі сторони власної адмінїстрациї, але супротив очевидного розвою нашого театру майже всї бесїдники заявились за тим, щоби Руска Бесїда вела дальше управу театру у власнім заряді, а не віддавала єї в руки якого предприємця. Що до представлень нашого театру підчас вистави краєвої, то виділ, поробивши підготовляючі кроки, повинен скликати надзвичайні збори членів, на котрих би ухвалено потрібний кредит на покрите видатків. Взагалї устроєнє представлень театральних в часї вистави не стрітило між членами опозициї, хоч і зазначено, що виділ Рускої Бесїди з огляду на велику одвічальність не

війна спекуляция? Менї видить ся, що ми тут в сих сторонах вже досить довго, майже чотири місяції, а то страшенно довгий час, щоби ще можна притаїти ся. Менї вже якось так на души, що я найрадше сказав би собі: „Тікай з відси!" Я ще нїколи не обманув ся, коли менї так ставало на души, особливо за кождий раз, коли мої вірителї були вже на слїдї за мною.

Бакер перейшов ся живо по хатї. — Та й я сам — каже він відтак ставши — побачив тут чоловіка, котрий менї в сих сторонах якось не до вподоби. Але до нового року побачу, чи удасть ся менї зловити полохливу пташку — старого дістану вже опісля в свої руки: то послїдне свято чорних, підчас котрого найменше впадає в очи, коли котрий з них десь щезне.

Перед двери станув якийсь фермерский віз; візник зайшов до хати і приставив собі столець до огню.

— Побачимо ся нинї вечером — сказав Бакер і став запинати на собі сурдут — пойду ще до кількох знакомих, думаю, що будемо мати численне товариство.

Зайферт підвів єго до дверий. — Чи маєте — питає єго стиха — при собі револьвер?

— Я все ношу єго при собі. Або що?

— Так лише питаю ся, — моє нинїшне успособлене, бачите, якось менї зовсім не до вподоби.

— Ви очевидно за богато наїли ся, а то в тутешних сторонах нездорово; випийте чарку горівки, то вам зараз стане инакше.

Зайферт здвигнув лише плечима й оба розійшли ся. — —

Була може сема година вечером, коли „торговля" стала наповняти ся гостями. Декотрі над'їздили верхом від сторони гостинця, що вів в глубину повіта; але кількох людий прийшло й пішки до коршми стежкою від сторони ріки. Там в долинї видко було на сьвітлячій ся від місяця водї лодку, привязану до берега. В торговли, що була осьвітлена лиш палахкотїючим огнем і одною лоєвою сьвічкою на столї, сидїло вже доокола коминка богато мужчин. Всї мовчали, ледви що котрийсь від часу до часу спитав щось другого коротко і лїниво, а той відповів єму так само коротко: чути лиш було, як сичала мачка, котру оден або другий виплюнув на огонь. По одежи, при котрій видко звертали більше уваги на вигоду, як на єї крій, можна було пізнати, що то селяне з околицї; але були між ними й такі, що мали на собі й модну одежу, хоч попри то носили ся як і ті, що жиють за пралїсом — мали на собі фрак а до того грубі штани в холявах, або чорний капелюх і стоячі ковнїрики від сорочки та стріпатий синїй кафтан з бавовняної материї. Але то не виглядало на них сьмішно, бо кождий з них виступав певно і самосьвідомо. Від часу до часу встав котрийсь з них та вийшов кудись бічними дверми і щез, а єго місце займав новий гість. В кутику, де було вже трохи потемно, сїв собі якийсь чоловік з сивою бородою і водив маленькими очима спід густих бров по присутних. Він мав на собі якусь рідоньку одежину, нїби то якийсь кафтан, нїби сурдут; на ногах мав грубі штани з полотна і тяжкі черевики, а на голові ясний, але вже переношений, повстяний капелюх з широкими крисами. З єго широких плечий видко було силу, але она якось не годила ся до єго згорбленої постави. Коло него лежала скрипка, яку носять звичайно похатники в західних сторонах, з ременями до ношеня єї на плечах і з многими шуфлядками. Коло коробки лежала груба палиця. Він ще недавно сїв тут собі, коли до хати війшло трох мужчин, розговорюючи голосно з собою, і пустились до крамарского стола. Віскі! [2]) — крикнув оден, як здавалось, наймолодший з них — то ще найлїпше, чого тут можна дістати, а я випив би сего вечера й цїле ведро! Гей, панове! — відозвав ся він до других, що сидїли коло огню — може напєте ся з нами по чарцї? — Більша часть з них встала, а господар за столом поставив фляшку і чарки. — Дай Боже щастя! — сказав перший і випив від разу повну чарку, — і ще одну! — відозвав ся він та сягнув по фляшку, але хтось доторкнув ся єго рукою по плечи і він затих, а коли оглянув ся, побачив перед собою похатника, що сидїв передтим в кутику.

— Не мож' би з вами поговорити два слова, пане? — відозвав ся похатник.

— Та тепер, чоловіче? — сказав на то тамтой — тепер на то не конче добра пора — а чи то щось такого пильного?

— Менї здаєся, що щось пильного, пане, лиш на дві хвилї.

— Ну, то ходїть!

Оба вийшли на двір. — Ви прийшли сюди грати в карти, пане Астон? — почав похатник говорити — я би вам радив, щоби ви нинї не грали, а вернули ся домів.

— Якого чорта хочеш, ти стара бідо

[2]) Горівка.

повинен рішати тої справи без засягненя опінії всїх членів.

З самостійних внесень членів ухвалено, щоби видїл закупив новий білярд, та щоби видїл розважив, в який би спосіб розширити льокаль товариства.

Перегляд полїтичний.

Wiener Ztg. оголосила санкционований закон о полїпшеню конґрун для р. кат. і гр. кат. сотрудників; закон о полїпшеню достойників і крилошан при митрополичих, катедральних і соборних капітулах латиньского, грецкого і вірменьского обряду; наконець закон о будові анатомічного інститута при університетї у Львові.

В процесї „Омлядїни“ признав ся обжалований голяр Халупецкий, що був на зборах, котрі відбували ся напотемки в якійсь коршмі, а на котрих нараджувано ся, як би скинути у воду статуу св. Івана Непомука, стоячого у Празї на мостї над Велтавою.

Здає ся, що цїсар Вільгельм помирив ся з кн. Бісмарком, піславши єму — як каже Nordd. Allg. Ztg. — з власного почину фляшку старого вина і ґратуляцийне письмо до єго подужаня. В наслїдок того пішли навіть папери на біржах в гору.

В Сербії закінчила ся остаточно криза і утворено безбарвний кабінет Сіміча. Радикали, кажуть, поробили такі уступки: Процес против лїберальних міністрів має бути закінчений до 24 годин, або на случай їх засудженя буде поручено скупштинї, щоби їх помилувала; Милян дістане 500.000 а Наталїя 200.000 франків річної дотациї. Здаєсь, що першою задачею нового кабінету буде переведенє реформи виборчої, щоби остаточно зломити силу радикалів.

Новинки.

Львів дня 24 січня.

— **Іменованя.** Професор Уляновский в Кракові іменований консерватором, а суплент ґімн. з Дрогобича Хрістоф учителем при коломийскій ґімназиї.

— **Подяка.** Комітет будови руско-народного театру у Львові складає прилюдно сердечну подяку вп. п. др. Теофілеви Дембицкому, адвокатови краєвому в Коломиї, за великодушний дар тисяч зр. на фонд будови театру, присланий комітетови разом з бажанем, щоби намірене дїло народне як найскорше повело ся. Красна се проява щиро-руского патриотизму, одушевленого ідеєю, що робота около добра народу, хоч би частинна, не пропаде, але з часом принесе спасенні наслїдки. Не маємо вправдї своїх мілїонерів, ґрафів та маґнатів, але маємо щирих патриотів таких, як др. Т. Дембицкий. Великодушний приклад таких патриотів повинен стати взірцем для цїлого нашого народу, щоби кождий по змозї щиро і радо складав по лептї на жертвенник вітчини. Таким чином ми вже в недалекій будучности могли би повеличати ся своїм театром і станути під тим взглядом на рівнї з другими народами. Честь і подяка др. Т. Дембицкому! — *Комітет.*

— **Новий видїл „Рускої Бесїди“ у Львові** уконституовав ся на засїданю дня 21 січня в той спосіб, що головою вибрано члена Видїлу краєвого дра Дам. Савчака, заступником голови сов. Бережницкого, референтом театральним проф. Іл. Огоновского, господарем о. Темницкого, касиєром проф. Ів. Матїєва, а секретарем Тита Романчука. — На тім самім засїданю вибрав видїл стислїйший комітет театральний, зложений з проф. Іл. Огоновского, проф. Володим. Коцовского і проф. Ів. Матїєва, і поручив єму переглянути всї театральні штуки нашого театру та зложити репертуар на час вистави краєвої у Львові.

— **Головою перемискої „Рускої Бесїди“** вибраний проф. Григ. Цеглиньский, єго заступником др. Антоневич, а секретарем Дам. Стахура.

— **Загальні збори руского товариства педаґоґічного** відбудуть ся у Львові в І-ій клясї рускої школи взірцевої (в „Народнім Домі“ на долинї) з таким порядком дневним: 1. О годинї $8^1/_2$ поминальне богослуженє за померших членів товариства в церкві СС. Василиянок (ул. Зибликевича). 2. Відкритє зборів о годинї 10-ій перед полуднем. 3. Значінє слова в вихованю (відчит п. Ол. Барвіньского). 4. Справозданє з дїяльности видїлу. 5. Справозданє контрольної комісиї. 6. Вибір видїлу і контрольної комісиї. 7. Новий плян науки в школах народних (відчит п. Дм. Дмитерка). 8. Внесеня членів.

— **Вечерок з танцями** устроює Руска Бесїда у Львові в суботу дня 27 січня с. р. Стрій для пань візитовий, для панів балевий.

— **Загадочна смерть.** Оногди о 1-ій годинї з полудня вернула у Львові зі школи 15-лїтна глухонїма Стан. Зелиньска домів і попавши в сильну горячку, померла вже около 5-ої години з полудня серед сильної блювоти. Кілька годин перед тим занедужала серед подібних познак зарібниця Розалїя Ванко, а около 7-ої години вечером третя зарібниця Вікт. Неґра. Всї они мешкали в притулку Терціярок, а що обі послїдні були занятї полїтурованем меблїв в тамошній робітни столярскій, то заходить підозрінє, що полїтура мала в собі якісь труючі части. Лїкар міский не міг сконстатувати рішучо, що було причиною смерти Зелиньскої, отже казав єї відставити до шпиталю, де переведе ся обдукция. Рівночасно віддано полїтуру до хемічного розбору. Недужим зарібницям не грозить імовірно нїяка небезпечність.

— **Не повів ся** Мошкови Шеферови „ґешефт“, а єму вже здавало ся, що легко стане паном. На стациї в Любачеві був він при тім, як рітмайстер С. купуючи білет оставив пулярес з 700 зр. на віконци і забувши про него відійшов від каси. По хвили опамятав ся, шукає пуляреса — нема. Дав знати о тім жандармови, а сам поїхав. Думав, що злодій з ним їде, отже просив контрольора, щоби спитав пасажирів, може котрий найшов пулярес. Мошко Шефер, як добрий чоловік, перший зголосив ся до рітмайстра. Каже, що бачив, як п. К. забрав пулярес, котрий так а так виглядав — словом описав пулярес так, що п. К. мусїли арештувати. Пана К. завернули жандарми з Ярослава до Любачева і замкнули. Тимчосом жандарм, що єму першому рітмайстер дав знати о згубі, по маленьки слїдив Шефера, бо пана К. не мав відваги підозрівати на підставі зізнаня Шефера. Ждав якийсь час, поки не замітив, що Шефер видає за богато гроший, котрих у так короткім часї не міг чей же заробити. Коли вже мав декотрі кінцї в руках, без милосердя увязнив пана Мошка, не давши єму навіть часу погуляти за чужі трошї, або зачати який добрий інтерес. Нитка по нитцї — виявило ся, що то таки сам Мошко „потягнув“ пулярес і 700 зр., а на п. К. вину скинув. Невинного чоловіка, знаного в околици, зараз випущено, а на єго місце посаджено хитрого Мошка, щоби навчив ся не жити чужим добром.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 24 січня. Ґр. Кальнокий виїзджає нинї на кілька днїв до Будапешту на двір цїсарский, щоби там зложити справу з дотеперішних дїл.

Пісек 24 січня. На місце пос. Масаржіка вибрано послом до Ради державної Молодочеха Курца.

Берлин 24 січня. Нїмецкий цїсар післав кн. Бісмаркови через свого ад'ютанта Мольткого власноручне письмо, в котрім ґратулював єму до єго подужаня по перебутій інфлюенци а заразом і згадав, що посилає єму фляшку старого вина. Після Köln. Ztg. мав кн. Бісмарк дякуючи за вино і память цїсарску відповісти, що зараз по дни уродин цїсарских явить ся у него особисто.

Білград 24 січня. Король приняв дімісию кабінету Ґруїча. Віденьский посол Симичь утворив новий кабінет обнявши президію і справи заграничні а тимчасом і фінанси; ґен. Здравкович обняв роботи публичні; радник державний Николаєвич — справи внутрішні; полковник Милован Павлович — війну; професор унїверситету Вранич — торговлю і рільництво; професор унїверситету Андра Джорджевич — справедливість а тимчасом і просьвіту.

Париж 24 січня. В ночи з недїлї на понедїлок найдено на сходах склепу „Printemps“ пекольну машину, наповнену вибуховими материями, при котрій льонт був погас.

Турин 24 січня. В наслїдок розрухів студентских, пішовших з того, що їм відмовлено визначеня надзвичайного речипця до іспитів, замкнено унїверситет.

Палєрмо 24 січня. На цїлій Сицилії удержуєсь спокій постійно.

тяжка? Що вам до того? І то все, що ви мали менї сказати?

— Ще кілька слів, пане Астон. Ви маєте на другий тиждень заплатити вексель в Ню-Йорку, а у вас єсть думка не заплатити; ви сподїваєте ся нових товарів з Ню-Йорку і хочете відтак оголосити користне банкротство — до того довела вас лиш гра в карти!

— Мовчи, брешеш, старий злодїю! — крикнув Астон і аж поблїд, та сягнув рукою до бічної кишенї, але похатник вхопив єго з цїлої сили за руку і не дав єму рушити нею.

— Послухайте ще лиш два слова, пане Астон. Револьвер зробив би з вас без потреби убийника. Ваш товар з Ню-Йорку не прийде; в тім ви перечислили ся. — Опір Астона против руки похатника ослаб. — Я ваш приятель, послухайте мене і не грайте в карти; ви вже вчера богато програли, а нинї стратите ще більше; при добрих заходах зможете ще роздобути гроший на заплату векселя — заплатїть і останьтесь честним чоловіком, тогди зможе поправити ся і ваш кредит на всходї.

Молодий чоловік, як би трохи перепуджений, витріщив на хвильку очи на старого, але відтак нїби на силу старав ся успокоїтись. А звідки-ж ви маєте ту дивну вість — спитав він розсьміявшись нїби на глум — або хиба ви лїпше знаєте мої гадки, як я сам? Чи знаєте, проклятий жиде, — говорив він сердячись чим раз більше, — що я повинен би вас застрілити, як того пса, за то, що ви пускаєте таку чутку, котра може зруйнувати чоловіка? Він сїпнув руку і хотїв єї вирвати від похатника, але той держав єї як би в клїщах.

— Успокійтесь на дві мінути, пане! — сказав старий — револьвер не поможе вам нїчого, коли самі собі не дасьте ради. Я не знаю більше, як лиш то, що знають і ті, з котрими ви на всходї маєте купецкі зносини; а они знають, що ви граєте в карти, та що ви в нещасливім случаю за одну ніч можете бути зруйновані. Все на сьвітї кидає тїнь, навіть і гадки чоловіка кидають тїнь на то, що він робить і дїлає, а та тїнь зрадить єго, хоч би він і не знати як крив ся. Ваші приятелї в Ню-Йорку знають ваші тайні наміреня, та й тілько що я можу вам сказати. Ідїть домів, пане Астон, покажіть, що я і тоті люде на всходї кажуть неправду, розірвіть той мотуз, на який вас тут лихий припняв, а зможете ще виратувати ся. От і все; робіть, що хочете — а хочете мене за мою добру раду убити, то убийте. — Сказавши то пустив похатник руку Астона і зайшов до хати. — Астон лишив ся ще на хвильку на тім самім місци, де стояв, і не рушив ся, лиш поблїд та закусив губи. — А хоч би й сам чорт єму то сказав, то я все таки довідаю ся, хто то єму сказав — але він таки правду каже! — говорив Астон сам до себе. — Та насамперед мушу відбити свої грошї від тих злодїїв! — Він погладив ся поволи рукою по лици і пішов за похатником до хати. З давних гостий майже вже нїкого не було. Астон не оглядаючись казав господареви подати собі фляшку з горівкою, випив повну чарку а відтак вийшов тими самими, бічними дверми, що й другі. Виходячи оглянув ся ще раз на то місце, де сидїв похатник, але той десь вже був щез разом зі своєю скринкою.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий**.

ІНСЕРАТИ.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

АЛЬБІН КРАЄВСКИЙ

Віденьь

IV. Wiedener Hauptstrasse 51.

Перший народний дім комісовий і предприємство посилкове поручає і достарчає

!!!ВСЬО!!!

чого лише хто схоче і що в обем торговлі і промислу входить.

Цінники на жаданє висилає gratis. 6

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-y"

може лише се бюро аноиси приймати.

Власного виробу

Колдри

по 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.

Колдри атласові

шовкові по 15, 18, 20 злр. і висше.

Колдри на овечій вовні

без конкуренції найдешевше

поручає

Йосиф Шустер

Львів,

ул. Коперніка ч. 7. 8

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванічно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїхъ більших торговлях зелїза.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові улиця Кароля Людвика число 9, приймає абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові. 2

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.